

Til kamp for vejrabatter og grønne arealer

Lige om lidt stiger mit blodtryk, når jeg bevæger mig langs de danske veje. Det berører mig dybt, når jeg ser, hvor mange af vores vejrabatter og grønne arealer, der bliver behandlet som var de private græsplæner. Og ikke kun, så vi kan orientere os, men alt, alt for ofte er alle arter klippet i bund langs hele marken på begge sider af ejendommen, og ofte også på den modsatte side af vejen.

Er det et problem? JA. Først og fremmest fordi disse arealer binder vores naturområder sammen blandt alle markerne, byerne og industriområderne. Det er i rabatter, grønne arealer og læhegn, at både planter og dyr kan sprede sig. Tilsammen udgør disse en meget stor del af vores land (Ifølge Vejdirektoratet udgør alene vejnettet 72.411 km offentligt og 24.000 km privat). Når de bliver intensivt slået, forhindrer vi disse vigtige spredninger.

Mange vejrabatter er offentlig ejendom. Disse arealer har brug for at blive slået hvad angår trafiksikkerhed og faktisk også biodiversitet – men det er kommunernes og Vejdirektoratets opgave. Og det er afgørende, at det bliver gjort på de rette tidspunkter, nemlig tidligt forår eller sent efterår. Når man slår græs for ofte og/eller på de forkerte tidspunkter, giver man græsserne og enkelte andre arter en fordel frem for de mere nøjsomme urter. Og det er urterne, der er mangel på, da de er livsvigtige for insekter og dyreliv.

Faktisk havde vi kortvarigt en lov, der værnede om biodiversiteten i de danske vejrabatter. Den kom til i 1984, og medierne sov fra det, da den blev afskaffet i 1996 – til stor skade for insekter, planter og dyr.

Kan vi gøre noget, tænker du måske? Ja, vi kan alle sammen gøre noget.

Kommunerne kan oplyse borgerne om vigtigheden af blomstrende rabatter og grønne arealer. Og kommunerne kan holde igen med at slå og slå arealerne på de rigtige tidspunkter. Hvis det afslåede materiale samles op, kan man fjerne næringsstoffer. Og så får urterne over tid bedre forhold end de næringselskende græsser. Og på sigt mindskes behovet for slåning og det ville spare noget på driftsbudgettet. Måske vi skal genopfinde den gamle grønthøster?

Trafikanterne kan tænke lidt over, hvor meget mere fristende det er at trykke ekstra på speederen, når der ikke er noget kønt at se på, og fart dræber som bekendt.

Landmændene og maskinstationerne kan udføre ”god landmandspraksis” og sikre, at gødning og sprøjtemidler kun kommer på det dyrkede areal, samt at man ikke tager af rabatterne, når man pløjer og harver. En mere skånsom praksis kan være at slukke for de yderste dyser, når der køres langs rabatter og læhegn.

Du som bor i byen kan opfordre virksomheder, kommune og dem, du kender, til at tænke over biodiversiteten på diverse arealer.

Du som bor på landet kan spare tid, energi og penge. Den sparede tid kan du bruge på at kysse din partner, lege med børn eller børnebørn, drikke kaffe eller øl med naboen – og nyde synet af insekter og dyr, der vil takke dig for det.

Rigtig god sommer.